

Jahre 1932 ein Nest gefunden, dessen obere Seite $\frac{3}{4}$ M. vom Boden entfernt war und auch ein Nest, das beinahe allein aus der inneren Schicht (also Rohrrispenmaterial) bestand.

KAMPEN, Juni 1932.

Miscellanea oölogica et nidologica, VI,

DOOR

TSJEARD Gs. DE VRIES.

a. Een merkwaardig nest.

In de laatste week van April jl. vertoefde ik in Friesland en zag een paar staartmeesjes, *Aegithalos caudatus europaeus* (Herm.) bezig met het bouwen van een nestje in de klimop, die zich slingert om een ouden iep op het landgoed „Vyversburg” onder Ryperkerk.

IJverig zochten de vogeltjes de boomen en struiken in de omgeving af naar mossen en insectenspinsel, en toe ik ze, op 26/4, voor het laatst bezig zag, was het, op ongeveer manshoogte, tegen den stam aangebrachte, bouwsel reeds voor driekwart voltooid.

Een maand later bezocht ik de streek opnieuw en ging eens kijken, of de broedgeschiedenis der meezen gunstig was verlopen.

Het nest bleek afgebouwd en geheel intact te zijn, maar tot mijne verbazing zag ik, dat het vlieggat niet de architectuur der meezen — doch duidelijk die van den winterkoning, *Troglodytes tr. troglodytes* (L.), vertoonde.

Verder onderzoek wees uit, dat het nest betrokken was door een paartje van laatstgenoemde soort, waarvan het ♀ zich, een dag te voren, op 7 eitjes, tot broeden had gezet. Blijkbaar hebben de meezen dus, kort na 26/4, hun bijna voltooid bouwwerk, om de een of andere reden, gestaakt, en is dit, ongeveer drie weken later, door de winterkoningen, afgemaakt en betrokken.

Uiterlijk maakt het nest geheel den indruk van een staartmeezen-home, doch vlieggat-afwerking en binnenvoering (weinig veertjes) zijn typisch voor den winterkoning. Voor

Troglodytes, die, vóór het eigenlijke broednest, meestal één of meer slaap- of speeldito bouwt, is deze ingebruikneming van het bouwsel eener geheel andere soort (die echter analoge nesten maakt) wel buitengewoon merkwaardig.

b. Eenige interessante eieren.

Onder de, in dit voorjaar verworven, aanwinsten mijner collectie bevinden zich eenige, zéér interessante exemplaren.

1°. Eén ei van de kievit, *Vanellus vanellus* (L.), van donkerblauwgroene schaalkleur en zeer langgerekten, vrijwel elliptischen vorm, gevonden in de Goëngarypster mieden (Fr.), 25/4-'32.

Afmetingen en gewicht bedragen resp.: 56.3×30.4 m.m. en 1.382 gr. JOURDAIN¹⁾, REY²⁾ en VAN PELT LECHNER³⁾ geven als gemiddelde maten: 47×33.7 , 45.3×32.8 en 45.4×32.7 m.m., en de beide laatstgenoemde auteurs vermelden als doorsnee-gewicht 1.565 en 1.560 gr. (JOURDAIN geeft — helaas — geen gewichtsopgaven).

Als maxima heeft JOURDAIN¹⁾ 58×32.5 en 47.4×37.2 m.m.; als minima 42.3×33.5 en 44.7×31.2 m.m. en REY²⁾ geeft 51.8×31.7 en 44.1×34.3 m.m. als maxima en 39×31.1 m.m. als minimum.

Mijn exemplaar, dat dus in lengte ongeveer 10 m.m. boven het gemiddelde uitgaat en ook het maximum van REY nog belangrijk overtreft, blijft in de breedte onder de genoemde minima en, in gewicht, eveneens vrij veel onder het gemiddelde. Het eene, door JOURDAIN vermelde, ei van 58×32.5 m.m. is evenwel nog 1.7 m.m. langer.

2°. $\frac{1}{2}$ (2 eieren uit één nest) van de tureluur, *Tringa t. totanus* (L.), gevonden onder Gaastmaburen bij Hardegaryp (Fr.), 28/4-'32.

Kleur en teekening zijn normaal, de vorm is ietwat gerekt. Afmetingen en gewicht resp. 50.4×29.3 m.m. en 1.150 gr., benevens 49.3×29.9 m.m. en 1.132 gr.

1) „Practical Handbook”, vol. II, part II, p. 549.

2) „Die Eier der Vögel Mitteleuropas”, p. 469.

3) „Oölogia Neerlandica”, t/o pl. 136.

Gemiddelde maten, volgens JOURDAIN¹⁾, REY²⁾ en VAN PELT LECHNER³⁾: 44.5×31.5 , 44.72×30.42 een 44×30.5 m.m.

Doorsnee-gewicht, volgens beide laatstgenoemden, resp.: 1.210 en 1.150 gr., volgens GOEBEL⁴⁾ 1.050 gr.

Als maxima vermeldt JOURDAIN¹⁾ 48×32 , REY²⁾ 48.2×30.5 en Hermann GOEBEL⁴⁾ 49×33 m.m. en 1.260 gr.

In lengte gaan mijn beide exemplaren dus nog uit boven het maximum van de, meerendeels boven den poolcirkel gevonden, eieren van GOEBEL.

3°. $\frac{1}{2}$ grutto, *Limosa l. limosa* (L.), gevonden onder Rotsterhaule (Gem. Schoterland), 27/4-'32.

Schaalkleur en teekening normaal. Vorm eenigszins gerekt. Afmetingen en gewicht: 63.9×39 m.m. en 2.600 gr., benevens 62.1×38.9 m.m. en 2.586 gr.

Maxima, volgens JOURDAIN⁵⁾ 59.8×37.8 en 55.3×40.7 m.m.; volgens REY⁶⁾ 59.8×37.8 en 55×38.8 m.m.; gemiddeld gewicht, volgens laatstgenoemde 2.258 gr.; volgens VAN PELT LECHNER⁷⁾ 2.300 gr.

Mijn beide exemplaren zijn dus belangrijk langer en gaan zelfs vrij veel uit boven de gemiddelde lengtematen van de regenwulp, *Numenius ph. phaeopus* (L.)⁸⁾.

Ik vestig er nadrukkelijk de aandacht op, dat het hier gaat om normale eieren. Op het gebied van abnormale vormen, z.g. „Doppel-Eier” (exemplaren met twee complete dooiers) en „Dwerg-”, „Spar-” of „Spur-eieren” (voorwerpen, die slechts heel weinig — of in het geheel geen dooier bevatten) bezit ik nog tal van objecten, die de gepubliceerde maxima en minima met stukken slaan.

AMSTERDAM, Juni 1932.

¹⁾ „Practical Handbook”, vol. II, part II, p. 627.

²⁾ „Die Eier der Vögel Mitteleuropas”, p. 503.

³⁾ „Oölogia Neerlandica”, t/o pl. 152.

⁴⁾ „Über *Tringa islandica*-Eier” (Zeitschrift für Oölogie, 14, 1904, Heft 11, p. 164).

⁵⁾ „Practical Handbook”, vol II, part II, p. 660.

⁶⁾ „Die Eier der Vögel Mitteleuropas”, p. 516.

⁷⁾ „Oölogia Neerlandica”, t/o pl. 155.

⁸⁾ Volgens REY 58.2 — volgens JOURDAIN 58.9 m.m.